

Vluchtende moeder en kind

Waar staat het beeld?

Het beeld staat aan de Brielsestraat, bij de entree van Stellendam, op de plek waar eerst een scheepsschroef stond. De moeder vlucht met haar kind richting de Eendrachtdijk. Het bronzen beeld, geplaatst op een zwerfkei, is het middelpunt van een cirkelvormige ruimte met onder meer een bestraat pad, een haagen en een drietal bankjes. Deze ruimte is een onderdeel van een parkje.

Wanneer is het geplaatst?

Het beeld is geplaatst in het kader van de herdenking van de Watersnoodramp in 1993. De Ramp, die in Stellendam 69 levens eiste, was toen veertig jaar geleden. Om deze herdenking luister bij te zetten nam de gemeente Goedereede het initiatief om dit monument te plaatsen. De gemeente trok er 45.000 gulden voor uit – inclusief bestrating, beplanting, bankjes en verdere bijkomende kosten – en liet de zeten laste vallen van de algemene reserve.

Oud-burgemeester Baron van Knobelsdorff onthulde het beeld. Hij zei daarbij een droefheid van hart te voelen die feller was dan hij, veertig jaar na dato, voor mogelijk had gehouden. Twee van de meest getroffen nabestaanden, Daan Boshoven en Maartje Keijzer-Breederveld, legden een krans. Verder speelde De Hoop 'Ruwe stormen mogen woeden, alles om mij heen zij nacht' en haalde Laurens Visser, destijds commandant van de brandweer van Stellendam, herinneringen op. Burgemeester Van Velzen sprak van een herkenbaar beeld voor het dorp waarin de wonden schrijven.

Wie heeft het gemaakt?

'Vluchtende moeder en kind' is gemaakt door het kunstenaars echtpaar Jean Bremers (1935) en Marianne Bremers-Deima (1943-2020). Hun innige artistieke samenwerking komt tot uiting in de manier waarop ze signeerden: als Jean Marianne Bremers, al dan niet in combinatie met het monogram JMB. Ze

woonden en werkten in Helvoirt. Beiden volgden een opleiding aan diverse kunstacademies. Samen studeerden ze kunstgeschiedenis aan de universiteit in Nijmegen.

Jean en Marianne Bremers zijn bekend van hun figuratieve bronzen plastieken. Het zijn vooral mens- en dierfiguren. De suggestie van beweging speelt doorgaans een grote rol in de beelden. Die zijn bijvoorbeeld te zien in Wassenaar, Breda, Tilburg, Den Bosch en – wat dichterbij huis – in Goedereede (Pek en teer werpende amazone), Goedereede-Havenhoofd (De Visserman) en Ouddorp (Uitmijnen).

Wat stelt het voor?

Een moeder die met haar kind vlucht voor het dreigende water in de vorm van een opkomende golf, die alles dreigt te verzwelgen. De sokkel loopt iets schuin op om te benadrukken hoe moeilijk het is de droge hoger gelegen wal te bereiken. De kunstenaars kozen voor een dramatische vormgeving, die past bij de herinnering aan de desastreuze Rampnacht van 1 februari 1953 en die op passende wijze de nagedachtenis in ere houdt van hen die zijn omgekomen.

Tijdens de onthulling in 1993 viel ook te horen dat dit beeld een waarschuwend teken is in de eeuwenoude strijd tegen het water. "Een strijd die niet mag verslappen, want de natuur blijkt telkens groot en sterk te zijn."

Hoe is het eraan toe?

Het ensemble van beeld, voetpad en bankjes is toe aan een herschikking. Dit omdat de bankjes met uitzicht op de achterzijde van het beeld zijn gesitueerd en het verharde voetpad achter de bankjes langs loopt en dus niet naar het uitnodigende rustpunt leidt.

Tekst: Kees van Rixoord

Eilandbeelden

Foto's:
Jentien Boerma en
Jan-Willem van den Berg

6

Verspreid over Goeree-Overflakkee zijn meer dan vijftig kunstwerken in de openbare ruimte te vinden. Waar staan ze en sinds wanneer? Wie heeft ze gemaakt, in opdracht van wie? Wat beelden de kunstwerken uit?

De kunstwerken zijn geïnventariseerd door de werkgroep Eilandbeelden van Stichting Podium Goeree-Overflakkee. In de inventarisatie is ook de staat van onderhoud opgenomen, naast eventuele suggesties voor een opknappbeurt. In Eilanden-Nieuws krijgen alle kunstwerken een eigen portret in de serie 'Eilandbeelden'.

De fotografie is in handen van De Rare Kiek. Alle portretten zijn te zien op www.stichtingpodium.nl.